

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Sommergjækken

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893296623232/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Og de Ord gjorde Blomsten saa godt, det var Ord ligesom varme Solstråler. Blomsten fornåm i sin Glæde ikke engang, at den blev plukket; den laae i Barnchaand, blev kysset af Barnemund, blev bragt ind i den varme Stue, sæt paa af milde Øine, sat i Vand, saa styrkende, saa oplivende. Blomsten troede, at den med Et var kommen lige ind i Sommeren. [50]

Datteren i Huset, en yndig, lille Pige, hun var confirmeret, hun havde en kjær lille Ven, og han var ogsaa confirmeret, han læste til Levebrød. »Han skal være min Sommergjæk!« sagde hun; tog saa den fine Blomst, lagde den i et duftende Stykke Papir, som der var skrevet Vers paa, Vers om Blomsten, der begyndte med Sommergjæk, og endte med Sommergjæk, »lille Ven, vær Vinternær!« hun havde gjekket ham med Sommeren. Ja, det stod Altsammen i Verset, og det blev lagt som Brev, Blomsten laae deri, og der var mærkt om den, mærkt, som da den laae i Løget. Blomsten kom paa Reise, laae i Post-sæk, blev klemt og knuget, det var slet ikke behageligt; men det fik ogsaa Ende.

Reiser var forbi, Brevet blev aabnet og læst af den kjære Ven; han var saa fornøjet, han kyssede Blomsten, og den blev, med sit Vers omkring sig, lagt ned i en Skuffe, hvori laae flere deilige Breve, men alle uden Blomst, den var den Første, den Æneste, som Solstrålerne havde kaldt den, og det var fornøjligt at tænke over.

Længe fik den ogsaa Lov at tænke derover, den tænkte, mens dens Sommeren gik, og den lange Vinter gik, og det blev Sommer igjen, da kom den atter frem. Men da var den unge Mand slet ikke glad; han tog saa haardt paa Papirerne, smed Verset hen, saa at Blomsten faldt paa Gulvet, flad og vissen var den bleven, men derfor skulde den dog ikke kastes paa Gulvet; dog der laae den bedre end i Ilden, der blussede Versene og Brevene op. Hvad var der skeet? Hvad der skeer saa tidt. Blomsten havde gjekket ham, det var en Spøg; Jomfruen havde gjekket ham, det var ingen Spøg; hun havde kaaret sig en anden Ven i Skjær-sommer. [34] 35

I Morgenstunden skinnede Solen ind paa den lille fladtrykte Sommergjæk, der saae ud, som den var malet paa Gulvet. Pigen, som feiede, tog den op, lagde den ind i en af Bøgerne paa Bordet, idet hun troede, at den var falden ud, da hun ryddede op og lagde i Orden. Og Blomsten laae igjen mellem 40

5 saa (z. gg.) k, mindre klær r, som 0. 5 kommen] k, kommet r0. 14 lagt] lagt sammen k, lagt r0. 16 Løget] Løgen kr0. 30 bleven] blevet kr0. 31 Versene] Verset kr0.